

3936905 NSAN/M : สาขาวิชา : การพยาบาลผู้ใหญ่ ; พย.ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

ศัพท์สำคัญ : การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ / ชายที่ติดเชื้อเอชไอวี

สมพร สันติประสิทธิ์กุล : การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของชายที่ติดเชื้อเอชไอวี

(ADAPTATION IN ROLE FUNCTION OF HUMAN IMMUNE DEFICIENCY VIRUS INFECTED MALE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : กรองกาญจน์ สังกาศ Ph.D., สุวิมล กิมปี ค.ม., โยธิน แสงวดี Ph.D., 134 หน้า ISBN 974-589-966-6

การติดเชื้อเอชไอวี เป็นโรคติดเชื้อร้ายแรงที่พบบ่อยในชายวัยเจริญพันธุ์และวัยทำงาน ซึ่งเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว ผู้ที่ติดเชื้อจะได้รับผลกระทบทั้งปัญหาสุขภาพและสังคมที่ตีตราและรังเกียจว่าเป็นโรคที่เกิดจากการสำต่อทางเพศและไม่มีทางรักษาหายได้ จึงทำให้ผู้ที่ติดเชื้อต้องมีการปรับตัวทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของชายที่ติดเชื้อเอชไอวีในบทบาททุติยภูมิ ได้แก่ บทบาทบิดา บทบาทสามี บทบาทผู้ป่วย และบทบาทหน้าที่การงาน โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 30 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ชายที่ติดเชื้อเอชไอวีมีการปรับตัวในบทบาทต่างๆ คือ บทบาทบิดา ให้การดูแลบุตรใกล้ชิดมากขึ้น แต่บางรายห่างเหินบุตรเพราะกลัวว่าบุตรอาจติดเชื้อจากตน และส่วนใหญ่มีความห่วงใยอนาคตของบุตรเรื่องผู้ดูแล ผู้ส่งเสีย และกลัวบุตรชายที่มีบิดาเป็นเอดส์ สำหรับบทบาทสามีรู้สึกผิดเพราะเป็นผู้นำเรื่องนี้มาให้ภรรยา จึงให้การดูแลเอาใจใส่ห่วงใยภรรยาและเบี่ยงเบนความสนใจ พาครอบครัวไปพักผ่อนนอกบ้านแต่บางรายไม่สามารถพาไปได้เนื่องจากปัญหาสุขภาพและค่าใช้จ่าย พยายามสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ครอบครัว มีเพศสัมพันธ์กับภรณาน้อยลงและบางรายงดการร่วมเพศเพราะเกรงว่าภรรยาอาจได้รับเชื้อเอชไอวี ในบทบาทผู้ป่วย ความรู้สึกหลังการติดเชื้อ คือ ปลอดภัย บางรายมีอาการเครียด และบางรายต้องการแบ่งปันความรู้สึกกับผู้ติดเชื้อด้วยกัน และมีการดูแลสุขภาพมากขึ้น พบแพทย์เมื่อมีอาการไม่สบาย และบางรายรักษาด้วยสมุนไพรร่วมด้วย มีการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อด้วยการสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา ในบทบาทหน้าที่การงาน ส่วนใหญ่ยังทำงานได้เหมือนเดิม แต่บางรายทำงานได้น้อยลงเพราะสุขภาพไม่เอื้ออำนวย ส่วนใหญ่ไม่เปิดเผยผลเลือดแก่เพื่อนร่วมงาน และยังคงมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมงาน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ พยาบาลควรให้คำปรึกษาแนะแนวเป็นระยะๆ เพื่อประเมินผลการปฏิบัติตัวของผู้ที่ติดเชื้อ และส่งเสริมความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและควมมีศักยภาพแห่งตน นอกจากนี้ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของกลุ่มที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยผลเลือด และปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้มีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่